

NIEDZIWNY (2) *ai*

N pl subst niedziwn(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie wzbudzający zdziwienia (2) : Nie dziwne śprawy Páńskie/ kto łye im przypátrzy. RejZwierc 176.

niedziwny komu (1): SkarKaz 519b cf W przeciwstawieniu.

W przeciwstawieniu: »niedziwny ... dziwny« (1): Gdzie woŷká/ gdzie dwory/ gdzie máieŷtat/ gdzie łudzy y páłace iego? A oni [trzej królowie] mowią. Nie dziwne nam páłace áni dwory/ áni złotá/ áni woŷká/ áni roŷkoŷzy y doŷtátki. To nam dziwno/ iż temu łynaczkowi niebo y gwiazdy łużą SkarKaz 519b.

*Cf **DZIWNY***

KW